

(skepp.) Den del af kölen, som är under spunnin-
gen. [Fjeder.]

FJÄDERÅKTIG, FJÄDERARTAD, fjä'dr --, a. 2. Som liknar fjäder (bem. 1).

FJÄDERALUN, fjä'dr-å'lunn, m. sing. Se *Bit-
tersall*.

FJÄDERAMIANT, fjä'dr-amiánt, m. 3. (mi-
neral.) En art Gipssten.

FJÄDERBOLL, m. 2. Se *Volang*.

FJÄDERBOLSTER, m. 2. o. n. 3. pl. — *bolst-
rar* o. *bolster*. Bolster, stoppad med fjäder
(bem. 3, b).

FJÄDERBORSTE, m. 2. pl. — *borstar*. Se
Fjäderqvast.

FJÄDERBUSKE, m. 2. pl. — *buskar*. Busk-
lik prydnad af fjädrar (bem. 2), som militärer och
andra uniformklädda personer bära på hatt, hjälm
eller schakå.

FJÄDERCIRKEL, fjä'dr-si'rrkl, m. 2. pl. —
cirklar. (tekn.) Ett slags cirkel, hvars båda ben
äro förenade genom en böjd fjäder (bem. 4), som
alltid sträfvat att hålla benen ifrån hvarandra, så
att cirkeln alltid säkert bibehåller samma ställning.

FJÄDERESS, n. 5. Se *Ess*.

FJÄDERFIL, m. 2. (tekn.) Ett slags fil, 2
till 4 tum lång, trekantig, halfrund och kniflik,
som begagnas förnämligast af guldsmeder och ju-
velerare.

FJÄDERFLOCK, m. 2. (poet.) *Luftens f*,
fåglarne.

FJÄDERFÄ, n. 4. sing. Allt slags tam fågel,
som uppfores, för att hafva nytta af köttet, äggen
och fjädrarna, såsom höns, gäss, ankor, m. fl.

FJÄDERFÄLLNING, f. 2. 1) Fjädrarnes på
en fågel affallande, vid ruggning. — 2) Tiden, då
detta sker. — *Ss. F-stid*.

FJÄDERGRÄS, n. 5. (bot.) En gräsväxt, med
fjäderlika agnborst. Stipa pennata.

FJÄDERHAKE, m. 2. pl. — *hakar*. (jäg.)
Fjäder, som slutar med en hake, för att fasthålla
ett igenfåldt giller.

FJÄDERHÄNDEL, m. sing. Handel med fjä-
der (bem. 4).

FJÄDERHANDLARE, m. 3. — *LERSKA*, f. 4.
En, som drifver handel med fjäder (bem. 4).

FJÄDERHARTS, n. 3. Se *Kautschuk*.

FJÄDERHUS, n. 5. (urm.) Cylindriskt rum,
hvaruti fjädern i ett ur är innesluten.

FJÄDERHUSTAPP, m. 2. (urm.) Axeln i
ett fjäderhus.

FJÄDERKRAFT, f. 3. Se *Spänstighet*.

FJÄDERKUDDE, m. 2. pl. — *kuddar*. Kud-
de, stoppad med fjäder (bem. 3, b).

FJÄDERKÅL, m. sing. (trädg.) En varietet
af blåkål, med stora, i kanten finkrusiga, flerfär-
gade blad af gröna, röda, violetta och hvita färg-
skiftningar.

FJÄDERLIK, a. 2. 1) Liknande en fjäder
(bem. 4). — 2) (bot.) a) Säges om nerverna i ett
blad, då de visa likhet med fanets ställning på en
vanlig penna. — b) Säges äfv. om fröfjun, när det
har likhet med en fjäder. — c) Äfv. om märkena
på gräs, när de sitta på ett kort stift, eller oskaf-
tade på själva fruktämnet, och äro beklädda med
korta, i en eller två rader ställda hår.

FJÄDERLÅS, n. 5. Ett slags ganska enkelt
bösslås, hvari slagfjädern gör på samma gång tjenst
som hane.

FJÄDERLÄTT, a. 1. Lätt som en fjäder (bem.
2), mycket lätt.

FJÄDERLÖS, a. 2. Som är utan fjädrar
(bem. 4).

FJÄDERMOSAİK, --- i'k, m. 3. Ett slags
mosaikarbete, sammansatt af sköna eller sällsam-
ma fågelfjädrar.

FJÄDERNERVIG, a. 2. (bot.) Så kallas ett
blad, då bladskaftet är förlängdt till en midt ige-
nom bladet gående hufvudnerv, och på ömse sidor
längs efter densamma utgå sidonerver (grenar),
som bilda en tydlig vinkel emot hufvudnerven.

FJÄDERPRYDNAD, f. 3. Prydnad af fjädrar
(bem. 2), som användes, dels till klädseln (såsom
hos vissa Negerfolk och vilda stammar), dels i
boningsrum.

FJÄDERQVAST, m. 2. Qvastformig viska,
förfärdigad af fjädrar (bem. 2). — *Syn.* Fjäder-
viska, Fjäderborste.

FJÄDERRIK, a. 2. (mindre brukl.) - Som har
en tät betäckning af fjädrar (bem. 4).

FJÄDERSIGTE, n. 4. Sigte på en bössa,
bestående af en lutande stål fjäder, hvars främsta
ända är fästad på pipan och den eftersta bär den
lodräta sigtplanen.

FJÄDERSPELVERK, n. 5. Spelverk i fickur,
dosor o. s. v., hvilket drifves med en fickurs fjäder
och förmedelst en liten med stift besatt vals spel-
lar vissa melodier.

FJÄDERSPRITARE, m. 3. — *TERSKA*, f. 1.
En, som spritar fjäder (bem. 3, b).

FJÄDERSPRITNING, f. 2. Fanets frånrif-
vande från asplockade fågelfjädrar, för att begagnas
till stoppning i sängkläder.

FJÄDERSPÄNNARE, m. 3. Instrument, att
mätta låsfjädrars styrka.

FJÄDERSPÄNSTIG, a. 2. Spänstig som en
fjäder. Se *Elastisk*.

FJÄDERSPÄNSTIGHET, f. 3. Se *Elasti-
citet*.

FJÄDERSTÅL, n. 3. Stål, som begagnas till
hvarjehanda slags fjädrar (bem. 4), såsom vagns-,
lås-, slagfjädrar, m. fl.

FJÄDERTOFS, m. 2. Tofs af fjädrar (bem. 4),
som vissa fåglar hafva på hufvudet.

FJÄDERVINDARE, m. 3. (tekn.) Verktyg,
som vid tillverkningen af ur begagnas, för att in-
sätta fjädern i sitt hus samt uttaga den derur.

FJÄDERVISKA, f. 4. Se *Fjäderqvast*.

FJÄDERVÅG, m. 2. Se *Dynamometer*.

FJÄDRÅ, v. a. 1. 1) Sätta fjäder eller fjädrar
(bem. 2) på. *F. en pil*. — *Syn.* Befjädra. — 2)
F. ner, oståda med fjäder (bem. 3, b). *F. ner
någon, något. F. ner sig*. — *F. sig*, v. r.
(föga brukl.) Betäckas med fjäder. — *Fjädran-
de*, n. 4.

FJÄDRIG, a. 2. 1) Full med fjäder (bem. 3,
b). — 2) Se *Elastisk*.

FJÄLAR, m. 2. pl. (gam. krigsk.) Uppstop-
pade säckar, som hängdes litet stycke utanför
muren af en belägrad fästning, för att skydda den
för stenkast af Bidlor.

FJÄLL, n. 5. I. 1) Hvar och en af de små
tunna, platta skifvor, som, fästade utanpå hvar-
andra, betäcka kroppen på en del fiskar (Fjäll-
fiskar) och reptiler (t. ex. ödlor och ormar). —
2) (bot.) Växtdel, som liknar fiskfjäll. — 3) Säges
om små, tunna och lätta delar, hvilka sitta helt
löst på ytan af kroppar och efterhand aflossna.
*Huden på hans kropp föll af i f. F. i huf-
vudet, i ansigtet*. — 4) Hvad som blifvit arbe-
tadt i form af fjäll (bem. 4). [Fjell.]

FJÄLL, n. 2. o. 3. II. Högt, vidsträckt berg,
hvars topp större delen af året eller alltid är be-
täckt med snö. *Norska Fjellen* (eller *Fjellarne*).
— *Syn.* Fjällberg; (i plur.) Alper. [Fjell.]